

Tweede UvA/HvA-dictee, Amsterdam

Auteurs: Thomas van Aalten en Binnert de Beaufort

1982: de boeuf bourguignon van oom Reginald

Het was kerstavond 1982 toen wij met een aftandse Renault 4 – die vanbinnen met skai was bekleed – met de hele familie naar Aix-en-Provence in het zuiden van Frankrijk afreisden. Helaas strandden wij al vroeg met panne op de A2 bij de afslag Sint-Michiëlgestel, ter hoogte van wegrestaurant De Bonnefooi, een etablissement van bedenkelijk allooi, vlak naast een tot partycentrum annex seksboerderij omgebouwd cisterciënzerklooster.

Wij werden in een met Disneyfiguren gedecoreerde eetzaal gefêteerd door een gesoigneerde lilliputter wiens gelooide tronie te lijden had van een degoutante vorm van acne vulgaris. Deze heer had het air van een padisjah, maar de adem van een bondskanselier. Hij stelde zich voor als oom Reginald. Hij was een oud-Zaanseklokverkoper en padieboer in ruste en sinds 1979 kok, ober en gerant van deze culinaire negorij in Midden-Brabant.

Wij namen plaats op formica taboeretten. À la carte de maaltijd gebruiken zat er niet in. Oom Reginald raadde het staartstuk met bearnaisesaus aan, waarin ongetwijfeld de bacteriën huishielden. In gedachten hoorden wij, vanwege de bedorven waar, reeds het requisitoir bulderen door de officier van justitie (of wellicht de procureur des Konings, omdat we ons immers dicht bij België bevonden).

Van de met tante betjes en syntactische blunders doorspekte kaart bestelden wij ten slotte in arren moede de boeuf bourguignon, die werd aangeprezen als kerstklassieker. Wij hadden als kleine kinderen zichtbaar vaakluizen; knikkebollend bleken we onverhoeds va-banque te spelen. Oom Reginald serveerde het eten op een enigszins verroeste trolley. Voor vader en moeder trok hij, met een olijke grijns die ons een beeld verschafte op het door cariës en parodontitis geplaagde gebit, een mild geprijsd flesje rijnwijn open.

‘Eigenlijk is braken achteruit eten’, concludeerde mijn vader defaitistisch toen hij na de maaltijd in de berm vomeerde. De hologige ANWB-monteur sloeg het grinnikend gade. Een defecte taats in de carrosserie was de boosdoener geweest. ‘Ga liever de volgende Kerstmis met paard-en-wagen naar uw familie’, suggereerde hij.